

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018 în cauza penală privindu-l pe

Tudos Alexei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

05.05.2017 – 22.02.2018 (prima instanță);

19.03.2018 – 26.09.2018 (instanța de apel);

14.12.2018 – 12.03.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți /sediul central/ din 22 februarie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Tudos Alexei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni.

Prin aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința anterioară a Judecătoriei Bălți din 20.07.2015, stabilindu-i definitiv lui Tudos Alexei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Tudos Alexei la 13.04.2017, în jurul orei 00:03, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătoriei Bălți din 20.07.2015, dându-și seama de

consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, a servit băuturi spirtoase, după ce, a condus automobilul model ”BMW 525” n/î XXXXX și deplasându-se pe str. Ostrovschi, mun. Bălți, a fost stopat de către angajații de poliție a IP Bălți, unde în cadrul discuției cu cet. Tudos Alexei, ultimul avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, dintre care comportament agresiv, dereglări în articulație, reacție încetinită, din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, în legătură cu ce i-a propus de a fi supus testării alcoolscopice, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de a recolta probe biologice în cadrul acestui examen medical, unde ultimul a refuzat testarea alcoolscopică. Apoi, aflându-se în incinta dispensarului narcologic al Spitalului municipal Bălți, ultimul categoric a refuzat și s-a împotrivit de la petrecerea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de recoltarea probelor biologice.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșită de către o persoană privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Marcauțan Sergiu, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tudos Alexei să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumularea Deciziei Curții de Apel Bălți din 14.10.2015, să-i fie stabilită definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, argumentând prin faptul că, prima instanță prematur a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, inculpatul de mai multe ori a comis infracțiuni analogice, și anume fiind condamnat la 05.03.2015 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, ulterior, prin sentința din 20.07.2015 a fost condamnat pentru 2 episoade de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, art. 84 alin. (4), 85 Cod penal, la pedeapsa definitivă 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, sentința respectivă a fost modificată prin decizia Curții de Apel Bălți din 14.10.2015 fiind condamnat definitiv la 7 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, închisoarea fiind executată integral.

Totodată, prin decizia Curții de Apel Bălți din 20.12.2017 în privința acestuia a fost încetat procesul penal pe motivul împăcării părților pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal.

Aceste caracteristici denotă faptul că în privința inculpatului nu se merită aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată a executării pedepsei, scopul pedepsei penale se va atinge numai după aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința, pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Tudos Alexei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei complementare stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 20.07.2015, stabilindu-i definitiv lui Tudos Alexei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoare, stabilindu-i un termen de probațiune de 1 an.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 85 Cod penal, astfel, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, fapta fiind săvârșită cu intenție, potrivit art. 16 Cod penal, aceasta se califică ca infracțiune ușoară pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa penală cu închisoare până la 1 an, de persoana vinovatului care anterior a mai fost condamnat, inclusiv și pentru comiterea acțiunilor similare și anume prin: sentința Judecătorei Bălți din 20.07.2015 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, 84 alin. (4) Cod penal, la închisoare pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, decizia Curții de Apel Bălți din 20.12.2017 procesul penal pe art. 187 alin. (1) Cod penal, prin care procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, ceea ce denotă faptul că, acesta nu a pășit pe calea corijării, adică nu a făcut careva concluzii și a comis o infracțiune similară, circumstanțe care au fost menționate în sentința instanței de fond.

Instanța de apel a indicat și faptul că inculpatul Tudos Alexei se caracterizează satisfăcător, plângeri și declarații din partea vecinilor asupra comportării lui nu au parvenit.

Mai mult, instanța de apel a mai indicat că, prima instanță pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, corect i-a stabilit inculpatului Tudos Alexei pedeapsa închisorii pe un termen de 8 luni, totodată ținând cont de faptul că anterior inculpatul a fost condamnat prin sentința judecătoreiei Bălți din 20.07.2015 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, modificată prin decizia Curții de Apel Bălți din 14.10.2015, la stabilirea de către prima instanță a pedepsei definitive prin prisma aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, eronat i-a stabilit privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, or, acesta la momentul comiterii infracțiunii date deja executa-se o parte din termenul pedepsei privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport. La acest capitol, instanța de apel a mai indicat că deși prima instanță în motivarea sentinței indică că îi cumulează parțial din pedeapsa anterioară, totodată prin dispozitiv îi cumulează întreaga pedeapsă privativă de dreptul de a conduce mijlocul de transport. Ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a fost de părerea că prima instanță corect a ținut cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului, just ajungând la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, urmând a-i fi stabilită perioadă de probațiune.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa cu aplicarea art. 90 Cod penal, este echitabilă în raport cu fapta comisă, prin care se va obține corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, astfel la fel stabilindu-i pedeapsă cu suspendare condiționată.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care de exclus art. 90 Cod penal, invocând:

- instanța de apel la individualizarea pedepsei, nu a luat în considerație faptul că inculpatul anterior a comis de mai multe ori infracțiuni analogice;
- inculpatul nu a tras concluziile necesare și comite de mai multe ori infracțiuni de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate;
- instanța de apel aplicând pedeapsa penală cu suspendarea executării acesteia, indirect determină inculpatul de a comite noi infracțiuni ori acesta nu simte pedeapsa penală aplicată;
- o asemenea pedeapsă constituie o încurajare pentru alți cetățeni predispuși de a se urca în stare de ebrietate la volan;
- consideră că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal;

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial decizia atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*” și „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că nu sa motivat aplicarea art. 90 Cod penal.

Colegiul penal lărgit notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au adoptat soluția de condamnare a lui Tudos Alexei, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - „*refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșită de către o persoană privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*”.

Însă, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a casat sentința în latura pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care

inculpatului Codru Gheorghe recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 an.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel a motivat doar prin faptul că „*instanța de fond corect a ținut cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului, just ajungând la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, urmând a-i fi stabilită perioadă de probațiune. Din considerentele expuse supra, Colegiul a ajuns la concluzia că pedeapsa cu aplicarea art. 90 Cod penal, este echitabilă în raport cu fapta comisă, prin care se va obține corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, astfel la fel stabilindu-i pedeapsă cu suspendare condiționată*”.

Mai mult, instanța de apel a mai indicat că: „ținând cont de persoana vinovatului care anterior a mai fost condamnat, inclusiv și pentru comiterea acțiunilor similare și anume: prin sentința Judecătorei Bălți din 20.07.2015 în baza art. 264¹ alin. (4) CP, 84 alin. (4) CP, la închisoare pe un termen de 6 /șase/ luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 /trei/ ani, decizia Curții de Apel Bălți din 20.12.2017 procesul penal pe art. 187 alin. (1) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, ceea ce denotă faptul că, acesta nu a pășit pe calea corijării, adică nu a făcut careva concluzii și a comis o infracțiune similară.”

În acest sens, Colegiul penal lărgit a conchis că instanța de apel nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la o frază precum că „*pedeapsa cu aplicarea art. 90 Cod penal, este echitabilă în raport cu fapta comisă, prin care se va obține corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni*”, anterior însă indicând că „*acesta nu a pășit pe calea corijării, adică nu a făcut careva concluzii și a comis o infracțiune similară*”, fără a aprecia la modul convenit pericolul social al infracțiunii comise, că nu sunt circumstanțe atenuante, inculpatul a mai săvârșit infracțiuni similare, la momentul săvârșirii prezentei infracțiuni era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, din ce rezultă că inculpatului **nu a făcut careva concluzii, nu a pășit pe calea corijării**, astfel, Colegiul penal lărgit conchide că instanțele inferioare au emis o soluție corectă stabilind pedeapsa – 8 luni închisoare în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, dar eronat și nemotivat au aplicat prevederile art. 90 Cod penal, căci nu au indicat motive pentru a aplica art. 90 Cod penal.

La fel, Colegiul penal lărgit indică că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea infracțiunii și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor

victimei, mai mult, pedeapsa este echitabilă când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane, or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal lărgit a constatat că inculpatul urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate, or, doar astfel pedeapsa își va atinge scopul.

În acest context, instanța de recurs ordinar atestă că contrar prevederilor art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, ambele instanțe ierarhic inferioare eronat au concluzionat că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, se va atinge fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Colegiul penal lărgit mai statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Pentru ași formula o astfel de convingere, instanțele trebuie să efectueze o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății etc.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul

personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare au dispus incorect în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepselor de 8 luni închisoare stabilite în privința inculpatului Tudos Alexei pe o perioadă de probațiune de 1 an. În virtutea celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că această concluzie este greșită, or în rezultatul săvârșirii de către inculpat a unei infracțiuni ușoare, cu intenție directă, obiect al căreia au constituit *relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport*, din motivul săvârșirii unei infracțiuni similare cu cele săvârșite în această speță.

Prin urmare, rejudecând cauza, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite care se califică ca una ușoară, ca obiect al infracțiunii au constituit relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, rolul inculpatului la comiterea acestei infracțiuni, instanța de recurs ordinar conchide că urmează a fi casată decizia instanței de apel și sentința primei instanțe în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi dispusă executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnatului, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei*

condiționat suspendată”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Subsidiar, se menționează că agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit invocă că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în speța dată, confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-a motivat aplicarea art. 90 Cod penal.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018 și sentința Judecătorei Bălți /sediul central/ din 22 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Tudos Alexei XXXXX**, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Tudos Alexei XXXXX se consideră condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al sentințelor, la pedeapsa aplicată sa adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 20.07.2015, stabilindu-i definitiv lui **Tudos Alexei XXXXX** – 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Se dispune reținerea inculpatului **Tudos Alexei XXXXX** de către organele competente.

Termenul executării pedepsei se va calcula din ziua reținerii inculpatului **Tudos Alexei XXXXX**.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 aprilie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor